

Abime İlk Ve Son Şiirim

– Edebîhayat · 28 Eylül 2023

Bir eylül daha lâkin ekim gibi
Yağmursuz ve biraz poyrazım
Ancak bu sefer ölçüsüz hüznün
Daha da karanlık yalnızlığım

Bugün sadece eylüksüz değilim
Beklediklerim biraz daha eksik
En sevdiğim yağmurda yağsa
Komşumun yirmi ikisindeyim

Zifiri boşluklarda şavkım var
Kalbin gözlerime çizdiği resimde
Aydınlığı karanlığa gebe kıldı
Onda şairâne bir pervanem var

Gönül otağı suskununa kast ettiler
Kırıp dökmekten çekinmedi kimse
Söz talep etmeyeni talebe kıldılar
Acı bir gün lâkin acıyı süslemesinler

Gidişini seyrettiren çaresizliğ sevdirdin
Avuçları açtırıp boşluğu doldurtun
Kurumuş topraklara ark kazdırdın
Misafir de gelir lâkin, yol dertli mukimin

Yollar değişti, basamaklar düzleşti
Güneşti kapalı gözlere anlatılan dert
Dilleri bağlıyor olsada hüznü haziran
Canıma dokunur haziran öncesi şiirleri

Hüzün, önce beni götüreceğini söylediler
Lâkin kader başka isimler yazdı taşta
Üstelik ne yaşa baktı nede haber verdi
Yine gelir diye bu şiir, bu satırdaki veda. . .